

בח:

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

מסורת הש"ס

קבו א מוי פייג מל'
תרומות הלסה נב:
קבו ב ג מוי פיו מל'
קרנ פסח הל' ח:
קבו ד מוי פכית מל'
שנת הלסה יט
טויסע אלח סר שלט סעי'
יא:

קל ה' מ'י' פ'י'ד מ'ח'י'
עדות הלל' ג' סמג
לאין ר'ט טו'ש'ע ח'י'ת ס'י'
לה ס'ע'י' ו':
קל'א ו' מ'י' ש'ס הלל' ד'
ו'טו'ש'ע ש'ס ס'ע'י' ו':
קל'ב ו' מ'י' ש'ס הלל' ג'
טו'ש'ע א'ה'י'ת ס'י' ב'
ס'ע'י' א' ס'ג'ה'י':

תוספות רי"ד

ע"י צ"ח בערות הינוס
ברתום אס יען שישאל
כדומה וואס שטאט פאר
היבן אבער שוין ערנס
שען שטאט גורל מען
אלע שיעור שיעור על
ראש קטנותן ורשור
איש פ"י וצאט הספר
פ"י כשינוי פוליסט דין
ע"י תיקנות רבין
ומוחיקי לבתות בראת
קטנות אלע בעי ארא
גורל צומס מען שפעילס
לבתות ע"י ארא ורשור
מפרש בתורה דרבנן כגון
תשובות ח"ל און פירות
והיגורו ורשור דרבנן
ה"י כד שטאט מעד על
ה"י גורל קטנות אלא
שען אויז שיעור שאפעס
שפעילס בתורה ע"י ארא
דוק גורל אלא ע"י ארא
לן ע"י עבר וואס אל
ה"י שוין ורשור כדומה
בתום פ"י שניי ורא
כדמען בעל הלכן ארא
הקטן אלא בתורה ורשור
אין ורשור ורשור ורשור

הדרן עלך האשה
שנתארמלה

במקום הזה: מאי טעמא אפר
לומר כך אמר לי אבא משפר
סלקא דעתך אלא משפחא
בקצצה של בת פלוני לפלוני
על ידי עצמו אבל לא על ידי
עובד ונשתחרר אין נאמנים
מעמד ומספר היה לפלוני ב
ד' יוחנן בן ברוקא אחייא אי
יכולם אם היה עובד כוכבים
בן ברוקא אומר נאמנים במא
לא היה דייק ורבי יוחנן בן
כיצד קצצה 'אחד מן האחר
פירות ושוברין אותה באמצע
ההונגת לו ומתיראים אנו ש

אפומרופוס¹⁶ או שהני

יִמָּה בַּהֲמָתָן שֶׁל צִדִּיקִים. מְפֹרָשׁ
בַּמָּקוֹם אַחֵר (גִּיטִין דף יז. א):
וְיִשְׁהַמְקוֹם הַזֶּה בֵּית הַפְּרִים.
וְלֹא יוֹתֵר וְכֵן לְעֹהֶר:
מִן הַמִּזְבֵּחַ אֶת יְשֻׁבָּד בְּרֵר

טהרות אבל צדיקה
דלכתחלה מפרש במשנה (אהלות פ"ח

[illegible]

אפוסטרופוס⁶ או שהניח תפילין בפני רבו או ששקרא שלשה פסוקים כבית הכנסת הרי זה לא יצא לחירות התם דאיכרי עבד מדעתו כבי קאמרינ דקא נהיג ביה מנהג בניס: לטבול ללבוש ללבוש כתרומה: בתרומה דרבנן: חולקין חולק עמנו על הגורן: ועלמא עבד כמאן דתנן כמאן דאמר אין חולקין תרומה לעבד אלא אם כן רבו עמו דתניא אין חולקין תרומה לעבד אלא אם כן רבו עמו דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר יכול הוא שישאמר אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי ושאמר עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי במקומו של רבי יהודה הווי מעלין מתרומה ליוחסין במקומו של רבי יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין תניא א"ר אלעזר כרבי יוסי מימי לא העדתי פעם אחת העדתי והעלו עובד לכהונה על פי העלו סלאק דעתך ישיהא ומה בהמתן של צדיקים אין הקב"ה ממביא תקלה על ידם צדיקים עצמם לא כלש"א אלא בקשו להעלות עבד לכהונה על פי חזא בתריה דרבי יוסי ואזל ואסחיד באתריה דרבי יהודה: ושהמקום הזה בית הפרס הוא: מ"ש בית הפרס דרבנן דאמר רב יהודה אמר שמואל מנפח אדם בית הפרס והולך ורב יהודה רב אמר משמיה דרב יהודה אמר בית הפרס שניש משור מאי אי אפשר לעצם כשעורה שלא נידש יועד כאן היינו באין בשבת: קסבר תתחזיק דרבנן: ואין נאמן לומר דרך היה

וְרַבְנָא נָאמְן הַתִּינוּק
טַמְאָה וְטַהוּרָה וְטַמְאָה
זו פסולה ושאלנו
הַמִּתְנָה לַפְּלוּנִי כֵּהָן
עוֹבֵד כּוֹכְבִּים וְנִתְגִּיר
הַלֵּל לַפְּלוּנִי בְּמִקּוֹם
בְּרוּקָא אוֹמֵר נֶאֱמָרִים
וְנֹנָא הוּא אֵלָּא אֲרִישָׁא
דְּאִין נֶאֱמָרִין ר' יוֹחָנָן
בֶּן דְּעוֹבֵד כּוֹכְבִּים הוּא
הוֹגֵנָה לוֹ בְּאִין בְּנֵי מִשְׁמֵ
בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׂמֵעוּ אֲחֵינִי
וְיֹאמְרוּ וְקוּלוּ לָכֵן דְּרֹמָא
הַתִּינוּק נֶאֱמָר לְהַעֲרִיד עֲלֵיהּ:

הדרך עלך האשה שנתארמלה

גן) ב"ח. ש"מ דש עבד שלום
שהיה חולק עמו בגזון וליחוש
ל"ה ירדה י"י אמו יכלו אר
ובול ר"ה ובמקומו של י"י וסי'
כ"פ בחרה דאחלוהי החורש א
ת"ר ארבעת כק"פ. ש"ח חורש
אנו
מגעו עבדו אבל לא באר פ"י
ק' ומה ועושה אותה ח"י הפס'
ל' ומה וז' מחמירין כ"ב אל
כל השדה לפיכך החמיר והחיי'
קבר אבל לא חייב מבירים הפס'
ל' וירעם שהוא ח"י חמיר
חלקל מעד. ע"כ היינו באין
היה מספיד ש"ס א"ת ושהיה
ר"ת המו"ק.

להכניס ולהוציא לסחורה: הרי זה
לאו שחמירה לא היה חייב מיתה
כן חורין. ושמעין מיה דיש עבד
בגון פרומת מזה לארץ לארץ לארץ
ומתנהו להי לארצו על פיהם:
אין גרסין דמניא שאין חולקין
ורומה לעבד ב'. וירשא דבריהם
הנה שנתערב וולדה בוולד שפחה
וניהו יוצאין לגורן וטועלין חלק אחד
אין חולקין פרומת לעבד ב' הלכך
אין אילי דא מיתביהו לא פלגיהו ב'
למא חמי לחחוקי כסכן ודלמא האי
העבד: כמקומה של ר' יודא.
שמוס האי אמר אין חולקין: כמקום
לדיקום. תמורו של רבי פנחס ב'

[illegible]

הדרן עלך האשה
שנתארמלה

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' היו מעלין פתרושה
ליחוסין. עין גרסות דף טז
ע"כ מוס' ד"ה אין
עומדין:

מוסף רש

[illegible]

מא פורה שבירי עצמות
ואלו ק' אמה המונה
שמה הולכה והחזירה
מיה המאני בו ראית
ומשוש הבית הפרס
ום רביה דרית דרנן.
ך היה לפלוני במקום
ולא ספקי' ממנה פ"ס

הדיקה לעשרה סמך חשפתי ולא לאוכלי מרומם, ככל
 שדורשין (והנצי"ב בברכות פ"ג ס"ח, טורח, א"ל)
 וכן תפסקו (ה"ד ח"א) כדפי' במסכת נדרים ע"פ
 ש"ס. וכל שישל להמחן, וזית הפרס מזכירם ולא
 ש"ס. הדין עלך האשה שנתאמה

א. ורב מצינ ואזי מצינ רבין ואזי חוששים
 כי שפורה שראו מוכסו בענין רבין ולא אדעת'
 ויהיה סמליה' את העצמות אלא אני חושש'
 ב. וזית הפרס ומפשי דבית הפרס דרבנן, מ'
 העידי שזה המקום דבית הפרס הראשון ולא
 חזירי' בחוקת שפלה. אמאי לא נחל הטעם
 וכן ראיתי הקטן: וכלא אני נאמן לומר
 וזיתם מבית הקברות, מ"ט אפוקי מפינא הוא